

Zaim Vesković (1953-2007)

BESPUĆE

lijepa je starost
kad je ubijedim
da su samo
dvije džade
prohodne
kao da se opruži
njena mudrost
niz vrijeme
u kojem istina
zaslužnu vječnost
potajno snaži
utajila se pod jezikom
riječ nemila hodilica
opominje nesite
Danom pokajanja
koliko šutnja
mudraca nadživi

VID

svjedočim
Glasom svojim
u koracima
gubiputnice bošnjanske
svjedočim mirisom
behara ranog
golem ću zulum okotiti
ako nur kroz sebe
ne propustim
onaj nur
kojem ne umije sako
ime nametnuti
bez ustručavanja
protabirim San
golog insana
vidom i utuvkom
uspoređujem razliku
koje nejma

između njega
i ostalih dihanija
stiskom umorne ruke
rijetkih krajputaša

PORUKA

ne da mi se
jednom riječju
čehru razgaliti
umorne tralje
na svom jeziku
Poruku ostaviše
hudovice prvi put
šutnjom prijete
nejmam snage
da im se pridružim
ko li još zna
ponos zamijeniti
čekanjem ili
nekom drugom nadom
plačem prizivam site
samoće i stradanja
okupit će se
oko moga čadora
neimari beskućnici
daleko se ta
boljka čuje

PJEVAČ U NOĆI

otvaram Te
nemoć svatove okuplja
potražite tagar stari
hoću sve svoje daljine
ponaosob da izbrojim
odvadi malo moga prezira
pocijepana mjesečino Akova
mačji okot po tri puta
do sabaha posjećujem

ako se popišmani
jabuka divlja
čime munje oraspoložiti
nasmješi se usnama hurije
na suzi tvrda drjenovino
ne zna pjevač
arlanove oči zavaditi
što boli saznanje
kad na pravom putu
čovjek postane nemoćni